

3. Állomás: Vízi csiga *(Holtágak természetvédelmi jelentősége)*

A folyót övező medermaradványok fontos tájmeghatározó elemek. Szerepük nemcsak esztétikai, hanem ökológiai szempontból is jelentős. A folyószabályozások után ezek őrizték meg a folyó menti területekre jellemző nagy biodiverzitást. Ez a biológiai sokféleség a vízben való gazdagságnak köszönhető, mely minden élő rendszer alapja. A folyókat, holtágakat, holtmedreket övező vízben gazdag természeti egységeket élőhely-tipológiai szempontból vizes élőhelyeknek – nemzetközi szakirodalom alapján „wetland-nek” nevezzük. Ezek az élőhelyek az ökológiai hálózat fontos magterületei. A folyók mentén húzódó természetes élőhelyekből álló térségek folyamatos ökológiai folyosók. Ez magába foglalja magát a víztestet és a folyó hullámterén, illetve a mentett oldalon található vizes élőhelyeket. Ezek a vizes élőhelyek és vízterek, valamint partszakaszuk a hozzájuk kötődő élőlényközösségek és a vízkészlet megőrzői. Ennek következtében az ökológiai hálózatban betöltött szerepük különösen felértékelődik, mivel feladatuk összetettebb, mint más élőhelyeké. A vizes élőhelyek területeinek – mely utóbbiak a Föld egyik legnagyobb fajdiverzitású téregységei – mára már nagymértékben lecsökkent aránya arra figyelmezteti a mai kor emberét, hogy megóvásuk kiemelkedő fontosságú a fajok és a táj sokszínűségének fennmaradása érdekében.